У когось портфель хоч давно —
а новий.
А в мене — старий,
та зате — чарівний!

Ось дощик полився,
раптовий, рясний,
за хмари сховалося сонце.
Та я не боюся
ніяких дощів,
у мене портфель —
парасолька!

Чи влітку, приміром,
у лісі в поході
портфель
за подушку слугує мені,
і сняться на ньому
на диво солодкі,
смачні, кольорові
та лагідні сни.

А взимку —
в санчата обернеться він
та буде з гори мене мчати,
бо, що не кажіть,—
я давно зрозумів:
портфель —
це найкращі санчата!

Ще можна в портфелі
сховати ворону:
там темно і тепло —
Нехай собі спить.

А грати у сніжки
почнем коло дому —
портфель мій
мені послугує за щит.

Такий мій старенький
портфель чарівний.
Його не віддам
ні за який новий!